

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Skrbimo za industrijo.

(Dopis.)

IV.

Pogled v minolost nam priča, da je naša dežela v gospodarskem oziru sicer počasi a vendar nekoliko napredovala, dasi ne tako, kakor sosedne kronovine in dasi je ta napredek očiten šele izza zadnjih 15 let.

V 18. veku in do otvoritve železnice v Trst l. 1856. je na Kranjskem cvetela poleg železarstva samo trgovina in sicer spedicija, ker so se tu križale ceste na Dunaj, v Trst in na Dolenjsko.

Na teh državnih cestah, zlasti pa na Tržaški je bilo takrat veselo življenje. Krčmarji, kovači in kolarji so dobro izhajali in vladalo je precejšnje blagostanje, saj je prišlo samo na Tržaški cesti na leto 1½ milijona gld. mej ljudi.

Z otvoritvijo tržaške železnice je vse to pre-stalo. Blagostanje je izginilo, ceste so zapuščene, ljudje, ki so prej od voznikov živeli, krčmarji, kolarji, kovači itd. so se morali zopet prijeti močno zanemarnenega kmetijstva.

Kmetovalec je v 18. in v začetku 19. stoletja živel jako skromno in se ni trudil, da bi dosti več zaslužil, nego je bilo neobhodno potrebno. Živinoreja je bila neznatna in kdor se ni bavil nekoliko tudi s trgovino, ni imel nič prihranjenega. Po zemljiški odvezi se je najbolje pokazalo veliko siromaštvo. Ljudje so le z največjimi žrtvami dobili potrebni denar, a kdor je bil še od prej zadolžen, se skoro nihče ni rešil.

Šele kranjska kmetijska družba je jela obujati našega kmeta iz njega primitivnosti in letargije in nova šola je nje delo nadaljevala. Pritisk davčnih bremen je silil kmeta, da je začel gledati, kje bi zaslužil kaj denarja, ta sila ga je napotila, da se je lotil živinoreje in začel pridelovati reči, katere gredo lahko v denar. Ko bi prišli pred 100 leti umrli kmetje zopet mej nas, bi se ne mogli prečuditi ve liki premembi življenja in delovanja na kmetih.

Od l. 1880. sem se je razširila trgovina z

živino in s prašiči. Eksport je precej velik in je mnogo pripomogel, da se je kmet rešil iz prejšnje mizerije. Kako se kmetu godi, se vidi najbolje v trgovini. Trgovina v Ljubljani in na semnjih je sedaj veliko večja, nego je bila pred 15 leti, a ko bi naši kmetje se racijonalnejše bavili z živinorejo — dolenjska goved še vedno ni za eksport — zaslužili bi še več.

Če zboljša kmet svoj svet in svojo živino, če povzdigne rentabiliteto svojega imetja, se godi dobro tudi trgovini in obrtnosti. Kmetijstvo v nas še dolgo ne bo tako razvito, kakor je v najnaprednejših deželah, na Češkem, na Nemškem ali na Francoskem, zlasti s sadjerejo bi se dalo še veliko zaslužiti, a kolikor raste kmetovo blagostanje, toliko večja je njegova vzprejemljivost za obrtne izdelke. Konsum industrijalnih proizvodov rase z blagostanjem kmetov.

Razvoj industrije v naši deželi je torej deloma odvisen tudi od blagostanja kmetkega prebivalstva, kolikor bolj se bode povpraševalo po industrijalnih proizvodih, kolikor več se jih bo v deželi konsumiralo, toliko prej se razvije veleindustrija, dasi seveda bi ta morala v prvi vrsti in pred vsem računati na eksport.

Sodimo, da smo v zadostni meri pojasnili pogoje razvitku industrije v naši kronovini in iskreno želimo, da bi naše besede ne bile bob ob steno.

Pred vsem moramo skrbeti, da se seznanijo svet z našo kronovino in s tukajšnjimi razmerami. Skrbeti bi bilo, da izidejo primerni popisi naše dežele, da se vsakemu pristopno popiše sedanja industrija, domača obrtnost itd. zlasti pa, da se omogoči vsakemu izvedeti, kake vodne sile, rude itd. imamo v deželi. Najboljše sredstvo bi bil za to poseben list, kateri bi bil glasilo v zmislu Lenarčičevega predloga ustanovljenega urada.

Skrbeti pa bi bilo še za nekaj. Nekatere industrije so se v nas že prav lepo razvile. Producirajo se solidni, ukusni za konkurenco sposobni izdelki. Sem je šteti meble, parkete itd. Taki in drugi izdelki so širnim krogom zlasti zunaj naše domovine še neznani in tudi v domovini sami nima

marsikdo pojma o njih. Zategadelj bi bilo jako dobro in koristno, ako bi se napravila permanentna razstava naših industrijalnih izdelkov. Taka reklama bi mnogo koristila domačemu delu, kateremu želi vsak pomačn iz vsega srca najlepše prospevanje v srečo in na korist celemu narodu.

Državni zbor.

Na Dunaji, 23. aprila.

Danes se je končala generalna razprava o volilni reformi, ta klasična razprava, pri kateri se je jasno izkazalo, da so zastopniki privilegiranih stanov le zategadelj pripravljeni, dovoliti neznatno razširjenje volilne pravice, ker upajo, da potem za več let morda za desetletja utihne boj za splošno volilno pravico, katere se boje, da jih prešine zona, kadar nanjo mislijo.

Zanimivo je bilo v današnji seji samo glasanje, debata pa jako nezanemljiva.

Divjak dr. vitez Kraus je pojasnjeval monstroznost sedanjega volilnega reda in dokazoval, da tudi na razpravi stoječi reformi ni sejeno dolgo življenje. Baval se je potem z razmerami v Gališki ter očital Poljakom, da še niso zadosti siti, zato ne marajo zapustiti drž. zbora.

Generalni govornik contra, dr. Začek in generalni govornik pro, dr. Rutowski sta samo ponavljala, kar se je tekom debate povedalo.

Po končani razpravi so prišli na vrsto faktični popravki in potem se je vršilo glasovanje.

Posl. Pernerstorfer je predlagal, na se o minoritetnem predlogu posl. Slavika glede uvedanja splošne, jednake in direktne volilne pravice glasuje imenom.

Ta predlog se je vzprejel in je bil Slavikov predlog s 174 proti 61 glasom odklonjen.

Za splošno volilno pravico so glasovali mla-dočehski, protisemitski in nemškonacionalni poslanci izvzemši dveh, nadalje levičar Morre, in poslanci Koblar, Spinčič, Perič, Salvadori, Kronawetter, Pernerstorfer in Romančuk, vsi drugi so glasovali zoper splošno volilno pravico ali se absentirali.

Listek.

Brat Metod.

(Črtica; spisal Fr. V.)

(Konec.)

Čudim se, da sem se mogel tedaj zatajevati. Zdivjal sem po stezi naprej; bil sem besen od žalosti in jeze...

Nagnil sem se nad vodo. V njej nisem več gledal njene podobe in iz žuborečih valčkov nisem slišal več njenih sladkih — hinavskih besed, le jok mi je donel na ušesa — tako se mi je zdelo; pri vsakem šumu odpalega lista strepetal sem po vsem životu. V vodi pa se mi je prikazal porogljivi obraz polne lune, ki je pokojno priplavala izza oblakov, kakor nalašč me zasmehujoč, češ: tako je tako —, zvestost je begoča, verjemi!

Vrnil sem se domov, ves razburjen. Toda tak nisem kotel pred mater. Ob gozdnem robu je stal križ s klečnico. Tamkaj sem se naslonil in premišljal svoj položaj. Svojo srečo sem videl razrušeno. Ves pogum mi je bil upal. Ona, katero sem ljubil nad vse na svetu, tudi bolj kakor mater, me je varala; bila je hinavka; njej ni bila ljubezen tako sveta, kakor meni; tedaj nisem umel vsega. Pozneje sem spoznal, da sem bil preidejalen, neroden... neumen...

„Ti, ki sem te tako ljubil, za katero sem hote vse storiti, si me varala! Sedaj pa hočem jaz oni, ki mene nad vse ljubi, izpolniti najgorkejšo željo“ — govoril sem sam s seboj.

Ves pobit sem prišel domov. Mati je baš stala v kuhinji pred pečjo in z dolgimi burkljami jemala večerjo iz nje.

Sedel sem kraj nje na kuhinjski stol.

„Mati imam li vse pripravljeno za odhod?“

„Vse, vse je urejeno“ — odgovorila mi je, — „kdaj pa misliš oditi?“

„Jutri zarano!“

„Jutri že?“ — vprašala je začudena — „pa nisi nič poprej povedal!“

„Odlučil sem se danes. Mati! izpolniti vam hočem vašo željo, postal bom — gospod!“

„Res, — ali res, Pavel?“ — jecljala je dobra starka in solze veselja so ji porosile velo lice.

Pri večerji sva se dogovorila o potrebnih stvarih. Natančneje me ni popraševala, ni zakaj sem si premislil, ni kam pojdem. Zadostovalo ji je, da se uresničijo njene iskrene želje.

V svoji sobi sem se pismeno poslovil od grajskih, zahvalivši se jim za njihovo gostoljubje in izkazano mi prijaznost.

Tudi Berti sem napisal zadnji pozdrav; niti z besedico je nisem žalil. Udal sem se.

Drugo jutro sem bil že zgodaj na nogah. Ko

sem stopal mimo grada in se ozrl v ono stran, kjer je bivala Berta, krčilo se mi je srce — tuge in srda.

Mati me je spremljala nekaj časa. Pri brodu sva se ločila.

„Pa piši kaj“ — mi je dejala.

„Bom! — Zdravi bodite!“

Ko pa sem plaval s čolnom na drugi breg in zrl mater, od katere sem se vedno bolj odmikal, zalile so mi solze oči... Zvedavo in začudeno me je pogledoval stari brodnik. Šele prišedši s čolnom nazaj k svoji kolibi, je zaklical za menoj: „Srečno pot!“ — Pozabil je bil poprej, ka-li-p!

In glej! Semkaj me je privedla pot. Tukaj sem našel mir. Tu ni rev ne težav, ni sovraštva, hinavstva in srda...

Prenehal je nekoliko; videlo se je, da težko govori. Pokašljaj je parkrat, potem pa nadaljeval:

„To je moja povest! Morda se boš smejal, da sem radi tega pobegnil mej samostansko ozidje. Smejaj bi se bil morda tudi jaz, ko bi bil to storil kdo drug in ne baš — jaz. „Es ist eine alte Geschichte — doch wem sie just passiert.“ Tako pa sem zadovoljen! Spoznal sem, da biva v svetu le hinavstvo, zavist, srd, podlost... Zato vsem tukaj srečen — Hugon Berte ni vzel za ženo. V mestu je postala mati in povila punico baš v času, ko se je on poročal z drugo... Povedal sem ti že svoje poznejše spoznanje, da sem bil pri Berti neroden —

Zbornica je potem z veliko večino sklenila, naj se začne specialna debata.

Pri § 1. je dr. Romančuk poročal o minoritetnem predlogu, naj se število poslancev pete kurije pomnoži od 72 na 89 in naj Češko namesto 18 dobi 22 mandatov, naj Galiska namesto 15 dobi 25, naj Štajerska namesto 4 dobi 5, naj Kranjska namesto 1 dobi 2 in naj Moravska namesto 7 dobi 8 zastopnikov.

Razprava se je potem pretrgala. Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 24. aprila.

Občna volilna pravica je stvar, katere se nemški liberalci najbolj boje. Dr. Russ bi bil rad poslance prepričal, da ni občne volilne pravice niti v Zedinjenih državah v Ameriki, a je le pokazal, da ameriških razmer prav nič ne pozna. Po vseh Zedinjenih državah je občna volilna pravica, četudi ni v vseh enako urejena. V nekaterih se zahteva, da je volilec jedno ali dve leti ameriški državljan, v drugih zadošča, da ima sploh ameriško državljanstvo, v nekaterih pa niti državljanstva ni treba. Iz tacih razlik pa pač ne bode nikdo sklepal, da ni v Ameriki občne in jednake volilne pravice. Dr. Menger je pa nekoč trdil, da v Ameriki volijo zbornico poslancev po volilnih močeh, a je zamenjal zbornico poslancev s senatom. Pač smešno, če prvi politični vodje tako malo uredbe držav poznajo. Graška „Tagespost“ se pa huduje nad nemškimi nacionalc, ker hočejo občno volilno pravico, katera bi bila le Slovanom v korist, v škodo pa naprednim Nemcem. S tem je „Tagespost“ nehoté priznala, da se Nemci za svoje prvenstvo imajo zahvaliti le krivičnemu volilnemu redu.

Volilna pravica poslov. Štajerski nemški liberalci in konservativci so jednako proti volilni pravici hlapcev. „Grazer Volksblatt“ in „Tagespost“ jednako nasprotujeta temu, da bi hlapci volili. Razmere poslov na gorenjem Štajerskem morajo pač grozne biti, da se ti poslanci tako boje, da ne bi posli volili. Niti grajščaki nimajo tacih pomislekov proti tej volilni pravici, kakor gorenještajerski kmetje. Kakor sedaj razmere stoke, je volilna pravica poslov v nevarnosti. Mej levicariji jih je mnogo, ki jej nasprotujejo, na čelu jim dr. Russ, dočim je dr. Menger najgorečnejši zagovornik volilne pravice hlapcev. Štajerski konservativci se boje, da bodo hlapci potem preveč uporni in bodo volili vedno v nasprotju z gospodarji, dr. Russ pa misli, da so hlapci preveč odvisni in bodo vedno volili z gospodarji. Kdo ima pač prav? Sicer pa tukaj ne sme priti v poštev, kako bodo hlapci volili, temveč se je ozirati le na to, da tudi hlapci s svojim delom posredno koristijo državi.

Župansko vprašanje na Dunaju Če so liberalni listi prav poučeni, dr. Lueger ne bo dobil potrjenja, temveč vlada bode mestni zbor zopet razpustila, ako ga pri novi volitvi zopet volijo. Protisemitje so trdno sklenili, da od dra. Luegerja

neumen; nisem je umel... Hugon je bil drugačen...

— Jaz pa sem srečen! — V soboto se zavežem z zadajo obljubo in bom posvečen v mašnika. V nedeljo pa me obišče siva mati. Kako vesel bom, videč dobro starko v istini srečno!...

Omolknil je in se zamislil.

Niti besede nisem odgovoril.

Kar se oglasi jasen zvon iz samostanskega zvonika.

„Kliče me k vesperi“ — dejal je Pavel, prebudivši se iz svojih mislij. „Ostani zdrav!“ — mi je rekel in mi podal svojo suho, mrzlo roko.

Skoro sem pozabil odgovoriti. Odhajajočemu sem še zaklical: „Bodi srečen!“

Počasi sem ostavil samostansko ozidje. Mrak je že ležal po dolini. Za gorami pa se je še žarilo nebo od zahajajočega solnca.

Pospel sem korake. Mrzel veter je pihal in visoko po zraku odnašal odpale jesenske liste. Različne misli so se mi podile po glavi: „Baš tako, kakor igra veter z listjem, igra svet z nami; meče nas iz kota v kot, dokler se ne upokojimo!“

Še par korakov, in bil sem v kraji, kjer sem menil prenočiti. Pa dolgo v noč mi je še rojil po glavi spomin na prijatelja-redovnika.

V spomladi pa, ko sem bil že nameščen pri sodišču v malem trgu, sem čital v našem dnevniku notico:

„V benediktinskem samostanu Št. L. je umrl naš rojak P. Metod Lisec. Lahka mu zemljica!“

ne odstopijo. Kaj misli grof Badeni doseči z razpustom, ni lahko umljivo. Stranke tako nima nobene, o kateri bi mogel upati, da izpodrine protisemite. Protisemitje pa hočejo borbo za dra. Luegerja nadaljevati do skrajnosti. Knez Liechtenstein je rekel, da bodo volili dra. Luegerja desetkrat, ako bode trebalo. Da bi se pa mestni statut premenil, da bi vlada imenovala župana, ni misliti. Sedanji deželni zbor bi si tega baš pred volitvami ne upal dovoliti, v novem pa liberalci več večine ne bodo imeli. Boj proti Luegerju vladi ne obeta nobenega uspeha, temveč vedno le novo blamažo.

Rusinski naseljenci v Braziliji. Odposlansstvo rusinskega odbora v Levovu je bilo poslalo deputacijo k kardinalu Sembratoviču, ki ga je prosila, da deluje na to, da se za 14000 Rusinov, ki so se naselili v brazilijanski državi Parana, osnuje katoliško-rusinska škofija in se tja pošljejo rusinski duhovniki. Kardinal je obljubil, da bode vse storil, kar je v njegovih močeh. To bi bilo velike važnosti za Rusine, kajti s tem bi se zagotovilo, da obvarujejo svojo narodnost, kakor so jo obvarovali Nemci, ki so že petdeset let naseljeni v brazilijanski državi Rio Grande de Sul. Sedaj so pa razmere za ohranjenje narodnosti v Braziliji ugodnejše, nego so bile poprej. Za cesarstva se je zahtevalo znanje portugalsčine od vsakega, ki je hotel dobiti brazilijansko državljanstvo, republika tega več ne zahteva.

Kriza na Francoskem. Senat je s svojo odločnostjo le prisilil vlado, da je podala ostavko. Sklenil je, da se niti ne spušča v posvetovanje o kreditu za Madagaskar, dokler bode sedanja vlada. Nič ni uplivalo na senat, da se je na Madagaskaru začela baš sedaj nova vstaja in torej državni interes zahteva, da se ta stvar hitro reši. Senatorjem so lastni interesi več, kakor pa interesi države. Senatorji so napeli vse sile, da ne bi sedanja vlada več vodila novih občinskih volitev. Mnogi le predobro vedo, če bi volitve vodila radikalna vlada, da ne bi bili več dolgo senatorji. Občinski sveti volijo senatorje in če bi v njih dobili radikali večino, bi mnogo sedanjih senatorjev ne bilo več voljenih. Tudi progresivni davek je za nekaj časa odrinen, ko je padla radikalna vlada. Bourgeois pojde zopet v opozicijo, in bode mnogim zmerno republičanskim poslancem v opoziciji morda še nevarnejši kot je bil minister. Kot ministerski predsednik se je natančno poučil o raznih sleparijah teh gospodov.

Dopisi.

Iz Št. Petra na Pivki, 23. aprila. Tukajšnje občinske volitve so se pričele. Prve dni velicega tedna volile so katastralne občine, obsežajoče po več vasi, vsaka po jednega odbornika, tako imenovanega podžupana. V dveh katastralnih občinah zmagali smo „narodnjaki“, v jedni pa „farovski“. Kakšne pojme imajo „farovski“ o časti odbornika, razvidelo se je pri volitvi katastr. občine Rodohovavas, Št. Peter, Petelinje, Hrastje. Ko so „farovski“ uvideli, da propadejo, volil je znani „Tina“ pristnega „cigana“. Je li s tem osmešil našo stranko ali sam sebe? Splošne volitve so razpisane za III. razred na dan 27. aprila, za II. in I. razred pa na dan 30. aprila. Gospodje, ki hočejo na vsak način pastirovati tudi zunaj cerkve, agitujejo na vse načine in imajo, kakor trdijo sami, upanje da pokončajo narodnjake, kakor da so ti „rjavi hrošči“. Pri agitaciji jim pride vse prav, zlasti gijljivo znajo dokazovati, da so od Boga postavljeni pastirji, pa ne le dušni, čreda da mora svojega pastirja ubogati, če je prilično ali ne, kakor se je nekdo oblastno izrekel, sicer jej bo pastir odvzet in drugam poslan. Torej mlade neizkušene kaplane naj poslušamo tudi v posvetnih rečeh? Kaplani hočejo v občinski zastop moče, kateri bodo slepo storili vse, kar se jim bo iz nezmožljivega farovža diktiralo. Kaj ne, občinske vaje v roke vam, ki ste že ponavljaje pokazali svojo nezmožnost v gospodarskih rečeh? Razsodni gospodar ne dela računa brez krčmarja in če si zida novo hišo, prešteje prej svojo blagajno, da mu ne primanjka denarja sredi zidanja. Kako znajo to „farovski gospodje“, vidi vsakdo, kdor ni slep. Dobro je le, da je ljudstvo večinoma že spoznalo, kaka sreča je, če prepusté gospodarske reči takim neizkušencem. Kadar jim denarja zmanjka, skujejo prošnjo na tega ali onega bogatega dobrotnika. Pri sestavi prošenj pa so časih toli oblastni in smešno naivni, da je občudovati. Pred malo dnevi sestavil je neki „farovski“ prošnjo na znanega dobrotnika, bogatina, da bi kaj dal za cerkev. Mej drugim je v tej prošnji tudi pisano: „Kar je veliki gospodi „gledališče“, to je nam revnim kmetom cerkev; zakaj ubogi kmetje dobimo v cerkvi dušno in telesno hrano itd.“ Kaj ne, če se tako zna prositi, je podpora gotova? Srečna občina, ki si izbere take odbornike — delati ne bo treba več, — saj se dobi za revnega kmeta v cerkvi tudi te-

lesna hrana! Še nekaj! Kdo pa je liberalci in kdo klerikalec na Pivki? Prvi je oni, ki skuša v občinski odbor spraviti moče, od katerih ve, da umrejo in imajo trdno voljo občini koristiti. Zadnji je pa tisti, ki slepo uboga „gospode“ ter svoje proste volje samo zato ne pozna, da si prisluha častni priizek „klerikalec“. Tipa „liberalci“, ti „brezverec“, ti „pohujšivec“, še imas čas rešiti se iz satanovih krempljev. Voli tako, kakor „gospod“ hoče, vse ti bo odpuščeno in če so te do sedaj prezirali, bodo odtlej zaupno in intimno občevali s teboj tudi, če imas kaj na vesti. Teda sam voli, kakor — Dragi soobčani! V malo dneh vam bode iti na volišče. Bodite močje lastnega prepričanja ter volite moče neupogljivega značaja, kateri so sposobni za delo, naj je to po volji kakemu „gospodu“ ali ne. Poslužite se proste volje, katero vam je dal sam Bog. Ne bodite slepo orodje gospodstvaželnim pa neskušnim kaplanom. Več volilcev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. aprila.

— (Pri današnji dopolnilni volitvi za občinski svet) iz I. volilnega razreda je bilo oddanih 121 glasovnic in izvoljena sta kandidata narodne stranke gg. Vaso Petričič s 118 in dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški s 110 glasovi. Razven tega so dobili po 1 glas gg. Iv. Murnik, Ferd. Starč, dr. Schaffer in M. vit. Zatterer. Klerikalcem je včerajšnja naša notica vzela veselje do zahrbtnega napada s pičlim številom njih volilcev.

— (Naše poštenje) Na našo notico, da se je dr. Šušteršič oglasil za pristop pri nemškem biciklistkem društvu, dobili smo popravek. Priobčili smo ga s kratko pripombo: „Dr. Šušteršič pravi, da ni res, pa je vender le res“. Povedali bi bili lahko še kaj več, a stvar se nam je zdela premalenkostna in ni se nam zdelo vredno, da bi zaradi osebe dr. Šušteršiča morali šele obširno dokazovati svojo trditve. „Slovenca“ pa je naša diskretnost dala pogum, da je z ozirom na rečeno pripombo rekel „to je impertinencia, kakoršne so zmožni le ljudje, ki stojijo na najnižji stopinji poštenja“. Ta katoliška ljubeznjivost nas sili, da pojasnimo vso stvar. Dr. Šušteršič in njegova gospa sta se pri nemškem biciklistkem društvu učila voziti na biciklu in pri neki priliki vprašala društvenega slugo, kje se jima je oglasiti za pristop k društvu. Sluga jima je vse pojasnil in povedal, da je pripravljen njiju željo naznaniti odboru. Gosp. dr. Šušteršič je bil s tem zadovoljen in sluga je storil, kar je bil obljubil. Društveni odbor se je o tem oglasilu posvetoval in pooblastil svojega člana g. J. Morota, naj eporoči dr. Šušteršiču, da ga odbor ne vzprejme mej društvenike. — Sedaj pa vprašamo: Kdo stoji na najnižji stopinji poštenja?

— (Družbo sv. Cirila in Metoda) je razveselil prečastiti gospod Dobravski župnik Valentin Aljančič z velikim darom 300 kron, koje je za velikovsko šolo na ime sorodnice Marije Alijančičeve blagoizvolil doposlal. Bog živi dobrotnega dopsiljalca in družbino najmlajšo pokroviteljico!

— (Teodor pl. Scala) ravnatelj obratnega ravnateljstva drž. železnice in častni meščan ljubljanski, kateri si je zlasti za časa potresne katastrofe pridobil za naše mesto obilo zaslug, je po kratki bolezni v Meranu umrl.

— (Pogreb) gospe Lozarjeve se je vršil včeraj. Udeležba je bila vzlic slabemu vremenu jako velika in je pričala, koliko simpatij in spoštovanja je umrla gospa uživala v vseh krogih ljubljanskega prebivalstva.

— (Slovensko planinsko društvo) priredi v nedeljo dne 26. t. m. prvi društveni izlet k sv. Joštu. Odhod iz Ljubljane bo ob 7. uri 10 min. zjutraj z južnega ali ob 7. uri 18 min. z državnega kolodvora. Prihod na postajico „sv. Jošt“ ob 8. uri 7 min. Od tod pojdejo izletniki peš na goro sv. Jošta, kamor dospejo mej 9. in 1/10. uro. Ob 10. uri bo sv. maša. Odhod ob 3. uri popoldne čez Planico v Škofjo Loko, kamor dospejo izletniki ob 6. uri. Iz Škofje Loke se odpelje vlak ob 8. uri 24 min. ter pride ob 9. uri 4 min. v Ljubljano. Za kosilo na sv. Joštu je skrbjeno. Izlet k sv. Joštu je jeden najpriljubljenejših pomladanskih izletov, kajti pot ni niti dolga, niti težavna, a razgled pa krasen in obširen. Nadejati se je mnogoštevilne udeležbe. Ako bi vreme neugodno postalo, preloži se ta izlet na drugo nedeljo.

— (Vestnik šolske družbe sv. Cirila in Metoda.) Ravnokar je izšel IX. letnik „Vestnika“, v katerem se zrcali družbino delovanje v dobi od 9. do 10. občnega zbora.

— (Nova industrija) Tukajšnja dobroznana firma F. P. Vidic & Comp. zgradi skupno s pečarskim mojstrem Fr. Jevnikarjem blizu tobačne tovarne večjo tovarno za izdelovanje pečij in vseh v to stroko spadajočih del.

— (Nagajiv človek) je nocoj po noči uganjal neslano šalo. Hodil je v manj obljubljenih ulicah in na hišah, kjer je pri vratih zvonec, toliko časa zvonil, da se je kdo prikazal na oknu, potem pa dotičnika še prav robato ozmerjal in utekel. V nekaterih ulicah je ta človek prouzročil malo revolucijo. Neki hišnik ga je lovil, a ni se mu posrečilo ga zasačiti.

— (Nove smodke) Z dnem 1. maja pridejo v razprodajo nove smodke. Ime jim je „lit. D. Operas“. Komad bo veljal 6 kr. Namesto smodk „Operas“ se bodo kot specijalitete prodajale smodke „Operas especial“, ki se bodo prodajale 50 komadov po 5 gld., 4 komadi po 42 kr.

— (Imenovanje) Začasni okrajni komisar g. dr. Karol Mathis je imenovan stalnim okrajnim komisarjem, deželnovaldni koncipist g. Rihard Wenedikter začasnim okrajnim komisarjem, začasni deželnovaldni koncipist Rihard baron Apfaltrern stalnim deželnovaldnim koncipistom in deželnovaldni konceptni praktikant Viktor grof Chorinski začasnim deželnovaldnim koncipistom na Kranjskem.

— („Gorenjski Sokol“) Iz Kranja se nam piše: Naznanjeno je bilo že, da bo prvi občni zbor telovadnega društva „Gorenjski Sokol“ vršil dne 3. maja. Sedaj se lahko tudi naznani, da nastopi takrat tudi že večje število „Sokolov“ v društveni obleki. Skoro nismo upali, da stvar še pravčasno doženemo, tako dolgo je trajala. Marsikdo je že mislil, da smo Gorenjci zopet zadremali. Toda stvar je bila drugačna. Zapreka je bilo politično oblastvo. Po odobrenji pravil morali smo namreč še predložiti političnemu oblastvu barvan načrt društvene obleke in morali čakati, da se nam taka obleka dovoli. To se je zgodilo in zdaj ni nobenega zadržka več, zdaj je vse v redu in društvo začne lahko delovati na narodnem polju. Sedaj pa, ko je to v redu, pokazalo se je pristno navdušenje in zanimanje. Pri vsaki telovadni vaji je navzočih lepo število „Sokolov“, dasi telovadnica ni še popolnoma v redu, kakor bi morala biti, ali vender toliko, da zamoremo z lahkimi vajami krepiti duha in telo. Ker se vrši torej prvi občni zbor dne 3. maja, opozarjamo vse prijatelje „Sokolstva“ cele Gorenjske na ta dan in jih najljudneje vabimo v naše starodavno narodno mesto. Ravno tako pa tudi vabimo vrlega „Ljubljanskega Sokola“, in pričakujemo, da bomo videli med nami mnogo ljubljanskih Sokolov.

— (Grozna nesreča) Iz Lukovice se nam piše: V sredo 22. t. m. nadzoroval je jedini sin Karol tukajšnjega občežnanega krčmarja in veletržca g. Veverja, po domače Slaparja, delavce, ki so v Kompolji tik državne ceste iz kuhane apnenice apno spravljali in kakor je bil sam vsakega dela privajen, posegel je tudi s krepko roko vmes. Apnenica je bila že skoro izpraznjena in delavei so dospeli do oboka nad kuriščem ter so tudi že vanj izklesali malo jamo. Takozvana kapa nad apnenico pa je še vedno cela visela na mehki, pleteni steni, kjer so jo proti pravilu pustili, da ne onesnažijo apna, ali ker so se dežja bali. Nakrat zavpije zabuj apnenice stoječ voznik: „Bežite, podira se!“ Dva hlapca sta bila skokoma iz apnenice, Karol Vever pa, sploh jako pogumen, časih, kakor se je pri požarih opazovalo — on je bil načelnik tukajšnjemu gasilnemu društvu — celo drzen in skrajno neustrašljiv mož, pomudi se še nekoliko, češ: „Kaj se bojite, saj ni nič!“ V tem trenutku pa se podmelje pod njim vroči apnenec, cela stavba se strese in kapa zagrmí doli, ter zasuje imenovane hlapci so bili sicer takoj tu, ter so mu oprostili glavo in roke, prihiteli so tudi drugi, a vsi napor, izvleči nesrečneža iz vročih oklepov, so bili zaman. Več kot tri četrt ure je prebil v groznih mukah in pri polni zavesti, in še sam zapovedujoč, kako naj ravna, da ga preje izvlečejo: a spodnji obok se je vedno bolj podiral in od stranskih sten je sulo kamenje na nesrečneža in na delavce, ki so se mučili, ga rešiti; vrh tega silen vroč sopuh in prah, — tako da je vse kar dušilo. „Umrli bom!“ je vzdihnil revež, ki je do zadnjega obvaroval svojo ravnodušnost. Tuj duhovnik, ki se je slučajno po veliki cesti mimo pripeljal, pristopil je in mu dal zadnji blagoslov. Nekoliko trenutkov pozneje je bil V. mitev. In šele po triurnem hudem naporu in po težavnem in previdnem delu, katero je vodil z vso energijo prejšnji načelnik gasilnega društva, trgovec g. Luka Mlakar, bilo je mogoče, izvleči mrtveca iz apnene groblje. Po rokah, nogah in trebuhu je bil silno ožgan, jedna noga tudi na več mestih strta. — Pokojnik je bil jedna najbolj znanih in najbolj priljubljenih oseb brdskega okraja in sožalje, ki ga čutimo z nesrečno rodbino, je splošno. On je bil, kakor smo že omenili, načelnik gasilnemu društvu, ki zgubi z njim prežvestega tovariša in pogumnega moža, kakor jih je malo. Star je bil jedva 32 let. Bodi mu zemljica lahka!

— (Iz Sv. Križa na Vipavskem) se nam piše: Naše „Bratno društvo“ je imelo dne 19. t. m.

izredni občni zbor, kateri je volil podpredsednikom g. Fran Batiča, veleposestnika. Zanimivo je bilo predavanje o sokolstvu učitelja g. Rad. Šinigoja, kateri je vedel navdušiti navzoče društvenike za sokolstvo tako, da bi večina njih pristopila sokolskemu društvu, ako bi se ustanovilo. Ako se pokaže dovolj zanimanja tudi v širših krogih naše mladine, utegnil bi se ustanoviti v tukajšnji občini „Sokol“. Sprejel se je tudi predlog, da bi se nabirali doneski za društveno zastavo; nabrala se je že mala svota. Zrno do zrna —!

— (Trebanjsko gasilno društvo) je na svojem občnem zboru volilo naslednji odbor: Načelnik g. Fran Zupančič, posestnik in strojar; podnačelnik g. Alojzij Pavlin, posestnik; vodja plezalcev gosp. Emanuel Tomšič, posestnik; njega namestnik gosp. Jakob Petrovčič, trgovec; vodja škropilcev g. Ivan Torkar, posestnik; njega namestnik g. Fr. Tomšič; vodja varuhov g. Matija Sila, mitničar; njega namestnik g. Matia Pašič, posestnik.

— (Škoda!) Iz Celovca se dementuje vest, da bi bil deželni nadzornik dr. Gobanz vložil prošnjo za umirovljenje. Prosil je le začasnega do pusta. Da bi ga vender že burja vzela!

— (Poročilo) se je 22. t. m. odvetnik g. dr. M. Trinajstič, deželni poslanec in župan v Buzetu, z gospod. Anko Tomčičem iz Voloske. Čestitamo.

— (V naši pravni državi) vladajo tako čudne razmere, da nekateri starokopitni trdoglavci kar nečejo verjeti, da ima naša država pravico, imenovati se pravno. V pravdi proti pazinskemu trgovcu g. Bertoši je rovinjsko sodišče razpravljalo in pisalo vse italijanski, dočim je najvišje sodišče izdalo svojo razsodbo v nemškem in v hrvatskem jeziku. Na Dunaji se torej spoštuje hrvatski jezik, v Istri, kjer je deželni jezik, pa ne!

* (Popačena mladina) Pred praškim porotnim sodiščem se je vršila predvčeršnjim obravnava, katere je pokazala, kako se dobro vzgojeni otroci v slabi družbi popačijo. Obtožen je bil 16letni knjigoveški učenec Robert Pav, sin imovitega meščana, hudodelstva zavratnega umora. Fant je v tretjem gimnazijskem razredu začel pohajkovanje po gostilnah in prišel v dotiko z razpunitimi ženskami ter zanemaril nauke, da je bil iz šole izključen. Vse prizadevanje očetovo, spraviti fanta na pravo pot, je bilo zaman. Robert Pav je jel krasti. Kar mu je doma prišlo v roke, vse je vzel in prodal, denar pa zanosil v neko razupito krčmo. Tam se je mudila neka Ana Böhmova, v katero se je fant zaljubil in njej na voljo je Robert Pav še drzneje kradel, ko prej. Nazadnje je ukradel očetu 70 gld. Dokler je imel kaj denarja, je bila Ana Böhmova z njim prijazna, ko pa mu ga je zmanjkalo, ga je podila od sebe. Ker ga je imenovala „fantiča, ki še brk nima“, je Robert Pav sklenil, jo umoriti. Kupil je kuhinjski nož, šel k Böhmovi in jo zavrtao umoril. Prizadel ji je 33 ran. Sodišče je pokvarjenega dečka obsodilo na osem let težke ječe.

* (Nel) Redek slučaj se je včeraj primeril v židovskem templju na Danaju. Določena je bila poroka nekega bančnega uradnika z neko guvernantko. Ko je rabin nevesto vprašal, hoče-li ženina za moža, je po kratkem obotavljanju rekla „Ne“, vrela venec z glave in odšla. Ženin jej je rekel „hvala“ in se sam odpeljal. Pravi se, da so stariši nevesto silili, vzeti rečenega vdovca, dasi ljubi nekoga drugega.

* (Nevihita in sneg.) V Baselgi di Pinè na južnem Tirolskem je 20. t. m. snežilo kakor v največji zimi in to več ur brez prestanka. Hkrati je začelo tudi grmeti in se bliskati in naposled je strela udarila.

* (Lov na tatu.) Vsa ogerska policija je na nogah. Orožniki preiskujejo vso deželo, zlasti okoli glavnega mesta, ob meji se pazi na vsakega, kdor jo hoče prekoračiti, v Budimpešti pa stikajo najzvitější defektivi za ubeglim tatom Papacost. Zaman. Tat je izginil. Policija je v svoji gorečnosti seveda že mnogo takih aretovala, kateri niso Papacosti prav nič podobni. Neki list poroča, da je bilo samo v Budimpešti 112 gospodov aretovanih. Ko so prebili nekaj ur v zaporu in se je dognala njih identiteta, so se seveda zopet izpustili.

* (V zaporu zblaznela.) 26letna guvernantka Tereza Vorburger je izgubila svojo službo in v zvezi vsemu prizadevanju se ji ni posrečilo, dobiti drugo. Sirota je stradala in ko je vse svoje imetje razprodala, izgubila celo stanovanje. Policija jo je aretovala, v zaporu pa je uboga tujka od žalosti in iz strahu pred odgonom zblaznela.

* (Zaradi dvobojev) z ostro brušenimi sabljami je sodišče v Ahenu obsodilo 14 slušateljev ondote tehnike na tri mesece težke ječe.

* (Nesreča v rudniku) V rudniku Newkert v severo ameriški državi Montana je eksplodiral sod smodnika in 17 rudarjev raztrgal, 26 rudarjev pa tako poškodoval, da menda nobeden iz njih ne okreva.

* (Prijazni razbojniki) Blizo Lebanona v državi Missouri so maskirani razbojniki napadli železniški vlak, prav ko se je peljal skozi velik gozd. Skočili so na lokomotivo in jo ustavili, prijeli strojevodjo in ga silili, da jim je odprl poštni voz, v katerem so z dinamitom odprli železno blagajnico in jo izpraznili. Šli so potem k preplašenim potnikom, je zatrdili svojega popolnega spoštovanja in

jim kot gentlemani obljubili, da se nobenemu nič ne zgodi in nobenemu nič ne vzame. Na to so sedli na stroj in pustivši potnike v vagonih, v samotni se peljali do prve postaje, od tod pa krenili v stran. Ljudje na postaji, zagledavši stroj, so koj vedeli, kaj se je zgodilo in kmalu rešili potnike iz njih neugodnega položaja.

Darila:

Zahvala. Slavni kranjski bračnici bodi tem potom izrečena najtoplejša zahvala za vledušno podporo dveh sto goldinarjev, katero je blagovolila kakor vsako leto nakloniti „Narodni šoli“ za nabavo učil revni šolski mladini na Kranjskem. V Ljubljani, dne 17. aprila 1896. Odbor „Narodne šole“.

Književnost.

— „Biser ljubav zlasti za Slovane“. To je naslov knjige, katere je ravno kar izšla in katero priporoča založnik s to le okrožnico: Poezije, spisal dr. Bratoljubić Domobranski. Lična knjiga blizu 200 str. Pregreva jo solčno žarno, srčno-milo, rodo- in domoljubje, ter preveva narodni ponos in zlata skrb za Slavo. Mej drugim so nekaj posebnega mnoge originalne iskric in pušice. Skoro vsak najznamenitiji Slovan, najbolj Jugoslovan blišči tu v svojem žaru, skoraj vsaka slovanska znamenitost v njej čita telja čara. Najčistejše rime. Čisti dobiček je namenjen večidel dični družbi sv. Cirila in Metoda. — Svečenici, učitelji, ljubka mladina in drugi sezite po njej pa pošljite 65 kr. g. J. Bonaču v Ljubljano. Dobivajo se za to knjižico tudi originalne platnice à 20 kr., s pošto 25 kr.

Brzjavke.

Dunaj 24. aprila. Poslanska zbornica je v današnji seji nadaljevala razpravo o volilni reformi. Klun je obširno motiviral svoj minoritetni predlog, naj se dasta deželi kranjski v peti kuriji dva mandata. Za njim je govoril dr. Foregger, kateri je dokazoval, da vladni načrt ne bo Nemcem nič koristil, pač pa škodoval. Po Foreggerjevem govoru je nastal škandal, kakeršen se že dolgo ni primeril v zbornici. Predsednik Chlumecky je opominjal poslanca Sokola, na kar je mladočeški poslanec Purghart zaklical Chlumeckemu: Impertinenter Kerl, ter jel razbijati po mizi. Chlumecky je Purgharta poklical k redu, Purghart pa je svoje žaljenje petkrat ponovil, kričeč na vse grlo. Mladočeški poslanci so vsi takoj zapustili dvorano. Purghart je na to ustal in planil proti Chlumeckemu, ta pa mu je rekel: Spravite se od tod. Razburjenost je bila jako velika. Ko je nastal mir je govoril ministerski predsednik Badeni in priporočal, naj se vladni načrt vzprejme brez premembe. Za njim govori načelnik mladočeškega kluba dr. Engel.

Pariz 24. aprila. Po dolgi in živahni debati je poslanska zbornica vzprejela vladi ugoden dnevni red. Ministerstvo je potem oficijelno podalo ostavko.

Pariz 24. aprila. Situacija je jako zapletena. Radikalci silijo, naj sestavi novo ministerstvo ali Goblet ali Brisson, oportunisti pa se potezajo za Dupuya. Predsednik Faure se še ni odločil.

London 24. aprila. Brzjavno se javlja, da je mesto Bulovajo v največji nevarnosti. Matabelci so se mestu približali in je obkrožili, da je pretrgana vsaka zveza.

Narodno-gospodarske stvari.

— „Tržaška posojilnica in hranilnica, registrovana zadruga z omejenim poroštvom“, dossegla je 1895. leta lep vspeh. Prometa je imela 377.801 gld. 98 kr., to je 173.593 gld. 12 kr. več kakor 1894. l. Pretečeno leto pristopilo je 172 novih zadružnikov, ki so vplačali na deležih 1870 gld. Vseh zadružnikov skupaj je bilo koncem leta 510; izstopil ni nobeden. Glavnih deležev se je vplačalo 2400 gld. Vloženih bilo je 74.293 gld. 17 kr. in sicer je bilo vloženo 347krat, poprečna vloga bi bila torej 214 gld. 10 kr. vzdignjeno je bilo 122krat, vsega skupaj 36.731 gld. 63 kr. poprečno 301 gld. 7 kr. K svoti 74.293 gld. 17 kr. bi se pa pravo za pravo morala prišteti tudi posojila zadruge 13.750 gld., ki so nam bila na razpolago kakor vloge, torej bi vloga znašala skupno za 1895 gld. 88 043 gld. 17 kr. Leta 1893. bilo je prosilcev 213, 1894 l. 271, in 1895. l. pa 403. Minolega leta se je dalo posojil 84.921 gld. in sicer na menjice 49.744 gld. na vknjižbe 34.502 gld., na zastave 675 gld. Rezervni sklad narastel je do konca 1895. l. na 1862 gld. 89 kr., 1894. l. je znašal le 875 gld. 98 kr. Čisti dobiček znaša 2045 gld. 97 kr. torej 18 5/10 od deležev, ki imajo pravico do dividende. Od te svote pojde za 5/10 dividendo 521 gld. in 1422 gld. 67 kr. pa v rezervo.

Umrli so v Ljubljani:

18. aprila: Uršula Kuhar, zasebnica, 78 let, Florjanske ulice št. 37, ostarelost. — Janez Vidmar, pekar, 18 let, Konjuške ulice št. 1, sušica. — Anton Brate, delavec, 80 let, Tesarske ulice št. 3, prsna vodenica. — Marica Predovič, posestnikova hči, 11 mesecev, Poljanski trg št. 5, Bronchitis capillaris. — Antonija Celarc, krčmarjeva hči, 8 let, Tržaška cesta št. 21, vodenica.

19. aprila: Filip Inamo, misijonarski brat, 27 let, Travnjske ulice št. 1, pljučna tuberkuloza. — Marija Zaletel, delavčeva hči, 2 leti, Opekarska cesta št. 60, pljučnica. — Hedvika Rogel, črkostavčeva hči, 3 1/4 leta, Poljanski nasip št. 38, škrlatica. — Jožef Povšner, črevljarski sin, 2 meseca, Opekarska cesta št. 8, božjast.

20. aprila: Jožef Pance, posestnik, 80 let, Krakovske ulice št. 17, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	728.8	6.8	sl. vzhod	dež	
24.	7. jutraj	728.6	6.1	sl. svzh.	oblačno	13.3
"	2. popol.	729.7	15.2	sr. vzsvz.	del. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 7.6°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. aprila 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	122	"	50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25	"
Oggerska zlata renta 4%	122	"	20	"
Oggerska krona renta 4%	99	"	10	"
Avstro-oggerske bančne delnice	972	"	—	"
Kreditne delnice	357	"	75	"
London vista	120	"	20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	54 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	80	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Zahvala.

Nemožno zahvaliti se osebno vsestranskim pojavom srčnega sočutja ob smrti preljube nam soproge, oziroma matere, blagorodne gospe

Gabrijele Lozar roj. Toman

izreka tem potem vsem tešiteljem, darovateljem vencev, udeležencem sprevoda, osobito pa slavnemu ženskem zboru „Glasbene Matice“ in pred vsem prijateljem, gg. pevcem za ginjive žalostinke svojo prirčno zahvalo

(2313)

žalujoča obitelj.

V Ljubljani, dné 23. aprila 1896.

Potrtega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znanecem tužno vest, da je naša ljubljena hči, oziroma sestra in sestričina, gospodičina

Antonija Čad

posestnikova hči

danes, dne 23. t. m., ob 11. uri dopoldne, po kratki bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajočo, v 21. letu dobe svoje mirno v Gospodu zapala.

Truplo predrage rajnice se bode v soboto, dne 25. t. m., ob 4. uri popoldne preneslo iz hiše žalosti, Poljanske ulice št. 29, k sv. Krištofu. Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi sv. Petra.

Drago rajnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 23. aprila 1896. (2315)

Josip Čad, posestnik, oče. — **Josip Čad**, brat. **Berta Čad**, sestra.

Schicht'ooo
(2227—1) **MILO**

z znamko „ključ“ je nepre-
sežno dobro in po ceni.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Staroslavno žvepleno kopališče na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzojav ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu I. 1894. 59° C. vroč vrelce, žvepljeno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrnini in kosteh in v čenkljih, boleznih v zgibih in otrpnemju po vnetih in zlomljenih kostih, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki i. t. d., ženskih boleznih, polnih in tujih boleznih, kroničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofeljnih, angeliški boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu i. t. d.

Pitno zdravljenje

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. **Stalna zdravniška godba**, katero oskrbuje c. in kr. pešpolk **Sergij Aleksandrovich**, veliki knez ruski, št. 101. Plesne zabave, koncerti i. t. d. (2209—1)

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča. Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik **dr. A. Loughino**. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštne prosto oskrbnitvo kopališča.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Redovno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v okroglih oklepajih.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Anzees, Ischl, Gmünd, dan, Solnograd, Steyr, Lino, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr. Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
09. 5. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
09. 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

09. 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
09. 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

09. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomosta, Bregence, Gurta, Gorenje, Pariz, Steyr, Lino, Gmünd, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr. Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

09. 7. uri 50 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Kasnega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 35 min. večer popoldne osebni vlak v Lince-Mled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr. Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograd, Lince, Steyr, Lino, Gmünd, Ischl, Anzees, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

09. 5. uri 12 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.

09. 11. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr. Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograd, Lince, Steyr, Pariza, Gorenje, Gurta, Bregence, Inomosta, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.

09. 4. uri 55 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.

09. 6. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.

09. 9. uri 45 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.

09. 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 7. uri 35 min. jutraj v Kamnik.
08. 9. uri 55 min. popoldne v Kamnik.
08. 6. uri 50 min. večer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

08. 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika
08. 11. uri 15 min. popoldne
08. 6. uri 50 min. večer

(1705-94)

Proti primerni plači išče se
pisarsko ali računsko delo kot opravilo v prostih urah.

Ponudbe pod „Postanski zastavek“ upravnistvu „Slov. Naroda“ najkasneje do konca t. m. (2277-2)

Suhe češplje

po 9 1/2 gld. 100 kg. (2301—1)

slivovka

po 48 gld. M se dobi pri

Fr. Prijatelj-u, Tržišče, na Dolenjskem.

Severnonemški Lloyd v Bremenu.

Koncesioniran po vis. c. kr. ministerstvu z odredbo z dné 7. maja 1894, št. 5373.

Brzoparniške vožnje v Newyork:

Iz Bremena ob torkih in sobotah.

Bremen-Sev. Amerika.
V Newyork.

Iz Southamptona ob sredah in nedeljah.

Bremen-Juž. Amerika.

V Baltimore.

Iz Genove oziroma Neapolja

V Montevideo.

via
Gibraltar

Bremen-Istočna Azija.

V Buenos Aires.

Prekomorska vožnja v Newyork 7-8 dnij.

Bremen-Avstralija.

V Japan.

Najboljša in najcenejša potovalna prilika.

V Adelaide, Melbourne, Sydney.

Natančnejša pojasnila daje:

Julij Schillinger, Ljubljana.

Plznsko uležano pivo.

Čast nam je najuljudneje naznaniti, da se neha točenje našega točnega piva koncem tega meseca in da se bode poslej točilo samo

uležano pivo

na katero naj se blagovolijo cenjeni odjemalci prav mnogobrojno naročiti.

V Plznu aprila meseca 1896.

Meščanska pivovarna v Plznu

ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga: F. Schediwy, Gradec, Annenstrasse 19.